

EN TOCH BLIJFT VOGELN LEUK!

Eef Kieft

Vrijdag 27 oktober besloten Han Blankert en ik om een dag te gaan vogelen op Texel. Na een periode met zuidwestelijke wind en relatief hoge temperaturen bleek het weer deze dag opeens veranderd. Er stond een matige tot vrij krachtige NO-wind en de temperatuur paste meer bij de tijd van het jaar. Het was overwegend vrij helder met af en toe periodes met laaghangende bewolking.

Onze aandacht richtte zich in de eerste plaats op trekkende zangvogels in de hoop wat leuks te ontdekken. We begonnen onze zoekactie in De Cocksdorp bij de inmiddels befaamde "tuintjes". Vervolgens zochten we de hagen af aan de Vuurtorenweg (eveneens De Cocksdorp). Behalve Goudhanen, een Zwartkop, een Zwarte Roodstaart en Roodborsten leverde onze zoekactie niets op. Omstreeks 13.00 uur vertrokken we richting Schorren om de bosjes af te zoeken bij de aldaar gelegen boerderij "Zeeburg" aan de Stengweg.

In de weilanden langs de Stengweg bevonden zich minimaal 5000 Rotganzen. In de dichtstbijzijnde groep bevond zich één vogel met een opvallende grote, witte vlek aan de onderzijde van de flanken: een Zwarte Rotgans (*Branta bernicla nigricans*). Overige kenmerken van deze vogel waren: buik vrijwel even zwart als borst; zwart van buik doorlopend tot voorbij de achterpoten; brede witte, bijna doorlopende halsband. Deze ondersoort broedt in Oost-Siberië, Alaska en het westen van Canada. Niet bepaald naast de deur!

Nadat we zonder succes de bosjes bij boerderij "Zeeburg" onderaan de waddendijk hadden afgezocht keerden we weer om. In de bocht van de weg ontdekte ik enkele laagvliegende zwaluwen. "Oeverzwaluwen", zei Han. Bij één van de vogels ontdekte ik echter een lichte stuit. Mijn reactie was dus dat het ging om Huiszwaluwen. Omdat het eind oktober was vonden we dit toch wel een leuke waarneming. We stapten daarom uit en richtten onze kijkers op de om ons heen vliegende vogels. Vrijwel op hetzelfde ogenblik ging er een schok door me heen. We hadden niet te maken met Huiszwaluwen, maar met Roodstuitzwaluwen! Mijn eerste reactie was: "Dit kan helemaal niet, ik maak een fout". De vogels waren echter onmiskenbaar: opvallende wit/oranje stuit, donkere bovenzijde, lichte nekband, zwarte

onderstaartdekveren. "Ik moet mensen bellen", reageerde Han in paniek. "Tel ze even", riep hij me nog toe, terwijl hij naar het dichtstbijzijnde huis rende om te bellen. Vooral de opmerking 'tel ze even' klinkt eigenlijk heel idioot, wanneer je beseft dat de Roodstuitzwaluw tot nu toe zo'n acht maal in Nederland is vastgesteld. 'tel ze even', alsof het ging om een groepje overtrekkende Vinken langs de telpost bij Parnassia. De vogels lieten zich moeilijk tellen, omdat ze voortdurend om me heen vlogen. Na enige tijd kwam ik tot de conclusie dat het vijf adulte vogels betrof. De vlucht deed me meer denken aan de Huiszwaluw dan aan de Boerenzwaluw, waarschijnlijk door de vrij kort en breed ogende vleugels van de vogels. We waren beiden door het dollen heen, de adrenaline gierde door ons lichaam. Roodstuitzwaluwen! Ik kon me niet herinneren ooit zo'n kick van vogelen in Nederland gekregen te hebben. De opwinding was vele malen groter dan bij het waarnemen van een reeds door een ander ontdekte soort. Dit was volkomen onverwacht.

Plotseling vloog er onder de Roodstuitzwaluwen door een klein zangertje het riet in. We richtten de kijkers en direct tekende zich een Pallas Boszanger op ons netvlies af. We wisten gewoon niet meer wat ons overkwam. Stel je voor: Roodstuitzwaluwen en Pallas Boszanger in één beeld met op een afstand van enkele honderden meters een zeldzame Rotgans.

De zwaluwen lieten zich soms van heel dichtbij bekijken en ook de Pallas Boszanger was steeds aanwezig in het riet en de bosjes. Na ongeveer een uur wonnen de zwaluwen plotseling hoogte en alsof ze een sein gekregen hadden verdwenen de vogels in directe vlucht in zuidelijke richting. Han en ik besloten om bij te komen rond de Mokbaai (Velduil, IJsgors, Wilde Zwanen). Aan het eind van de middag volgden we de weg langs de waddendijk vanaf 't Horntje in noordelijke richting in de (zeer geringe) hoop de Roodstuitzwaluwen voor de door ons gewaarschuwde vogelaars terug te vinden. Wat schetst mijn verbazing toen we langs de weg even ten noorden van "De Bol" de vogels weer localiseerden, nu in gezelschap van een zestal Boerenzwaluwen.

Vogelen is en blijft toch een fascinerende bezigheid!